

Wor ich letzlich op enem Seminar. Äver et fing jo domet aan, mer moet sich vürstelle. Normalerwies säht mer dann singe Name, wo mer herkütt, wie ald mer es un su jet. Äver do moet mer ne Begreff sage, wat einem wichtig es. Do han ich gesaht: "KKK."

Wie ich dann an de Reih kom, hatt ich e bessche Schess en der Botz. Äver ich denk: "Nä, kumm, verzäll denne ens jet!" Han ich gesaht: "Jo, KKK, dat es mi Motto: Kinder, Küche, Kirche!"

Da han ich denne verzallt: "Kinder", han ich gesaht, "jo, ich han aach Pänz, ävver vun vier Fraue." Da waren se ad widder ganz ruhig. Han se gedaach: "Boh! Wat es dat för ne Kääl!"

"Wieso hät dä aach Pänz vun vier Fraulück?" Ich han eets ens nix gesaht. Ich sage: "Jo, domet jetzt de Fantasie nit met üch durchgeiht, sagen ich dann jetzt de Lösung. Alsu ming Frau un ich mer han drei Pänz us dem Kinderheim Sölz un dann ha' mer noch fünf eigene. Die drei Pänz, die mer natörlich us däm Weisehuus han, die han jo drei verscheedene Mütter un Vätter. Su kummen ich dann an aach Pänz vun vier Fraue."

Kinder, Küche ... Jo, Küche. "Wat mähs de? Deis de immer kuche?"

"Nö", sag ich, "kuche jo! Ich deil mer met minger Frau de Köchenarbeit. Jo", sag ich, "ming Frau koch un ich dun esse." Jo, dann waren se all am Laache. "Nä", sag ich, "ganz su es et nit. Ich kochen och gään un ich esse gään. Dat mäht mer einfach Spass. Alsu Köchenarbeit, dat dun ich och gään."

"Jo, un wat es met Kirche?" Do han ich denne verzallt, dat ich Diakon ben un bei uns en der Kirchengemeinde, su jet methelfe, wenn einer gestorven es oder en Kindräuf aansteiht oder wenn de Lück hierode wolle oder wat noch. Da waren se dann zofridde. Noh dä Vürstellungsrund ging dat Seminar dann wigger.

Siek, Herbert (63): KKK

vo_ɪʃ lətslɪʃ ɻøb_ənəm ,zemi'na: ɻeve_ɪt fɪŋ jɔ 'dəmet ɻa:n mə mɔ:t_ɹɪʃ 'fyəʃtələ nɔ'ma:le,vi:s:e:t mə dan zɪŋə nɔ:mə vo mə 'he:ɻkvt vi ɻalt mə ɻes ɻvn zu jet ɻeve dɔ: mɔ:t mə nə bəgkvif sa:ʃə vat ɻeɪnəm 'vɪʃtɪʃ ɻis ɻvn da han_ɪʃ:əza:t ka: ka: ɻalz_ɪʃ dan ɻan də ɻer: kɔ:m had_ɪʃ:ə bɪsʃə ſɪz_ən də botʃ ɻeve_əʃ təŋk nɛ: kɔ:m fətʃəl denə ɻens jet han_ɪʃ:əza:t ja ka: ka: dat ɻis: mi 'mɔ:tə kɪndə kyʃə kɪsʃə da han_ɪʃ dənən_ən fətʃal:t kɪndə han_ɪʃ:əza:t jo: ɻɪʃ:an ɻa:x pənts ɻeve fʊn fi:ʃ fəʃədə vɔ:ən zə ɻat vɪdə jants 'kɔ:ɪʃ han səjetax pɔ: vad_əs dat fɔ: nə ke:l nə vɪ'zo: het:ə: ɻa:x pənts fʊn fi:ʃ fəʃəlyk fʒ:an ɻe:əns nɪks jəza:t ɻis:a:ə jɔ: da'mit jəts de ,fanta'zi: nɪt mɪt ɻyʃ 'dəvəʃʃe:t za:ʃən_ɪʃ dan jəts də lə:zvn 'Palzo mɪj fəʃə ɻvn ɻɪʃ mə han dərət pənts ɻos dəm 'kɪndəhəim zylts ɻvn dan ha_əmə nox fynf ɻeɪ:jənə ɻvn di dərət pənts di mə na'tyɪʃ ɻos dəm 'vɪ:zəhu:s han di han jɔ dərət feʃə:dənə mo:də ɻvn fa:də ɻvn jɔ zo kʊmən_ɪʃ tan ɻan ɻa:x pənts fʊn fi:ʃ fəʃədə kɪndə kyʃə ja kyʃə vat mə:s:ə de:s tə ɻime kɔ:kə nə: za_ɪʃ kɔ:kə jɔ: ɻɪʃ deɪl mə met mɪnə fəʃədə 'kyʃən ɻa:bə:t ja za_ɪʃ mɪj fəʃədə kɔ:kə ɻvn_ɪʃ dən ɻesə jɔ dan vɔ:ən zə ɻal_əm la:xə nə za_ɪʃ jants:u ɻez_ət nit ɻɪʃ kɔ:kən_ox jə:n ɻvn_ɪʃ ɻesə jə:n ɻvn dat mə:t mə 'ɻenfax ſpas 'ɻazo 'kyʃən, ɻa:bə:t dən_ɪʃ ox jə:n ja_ən vad_əs met kɪsʃə ja_ən_ə a han_ɪʃ tenə fətʃalt:ad_ɪʃ 'diēko:n bɪn ɻvn bə ɻvn s ɻen də 'kɪsʃən,jə.məɪndə zu jet 'methelfə vən ɻenə jəʃtʊvə ɻes ɻodə ɻ'kīnd:ə:f ɻa:nstə:t ɻodə vən də lyk 'hi:ʃə:t:də volə ɻodə vat nox dan vɔ:ən zə dan tʃo'ʃədə ɻvn nɔ də 'fyəʃtelənjs, ɻvn:t jɪŋ dat semi'na: dan vige

Opa Siek mit Enkelin beim Plätzchen-Backen

